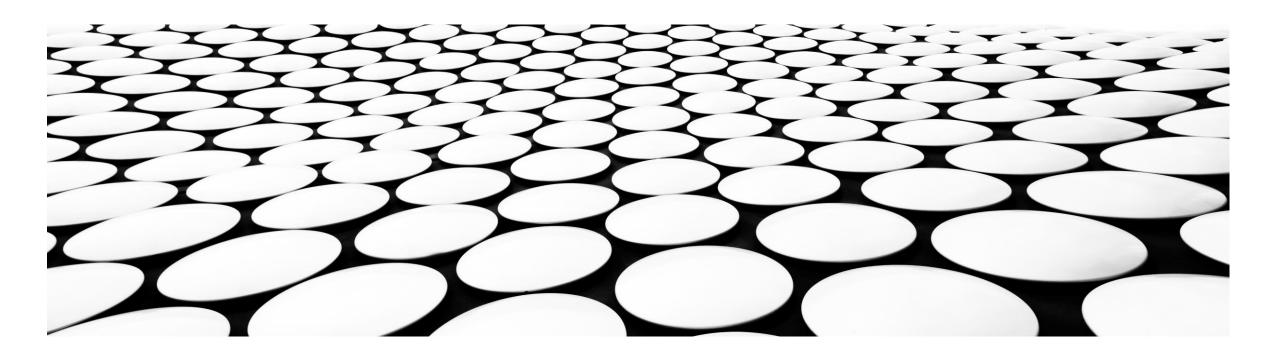
KĨ THUẬT LẬP TRÌNH PYTHON

NGUYỄN MẠNH HÙNG

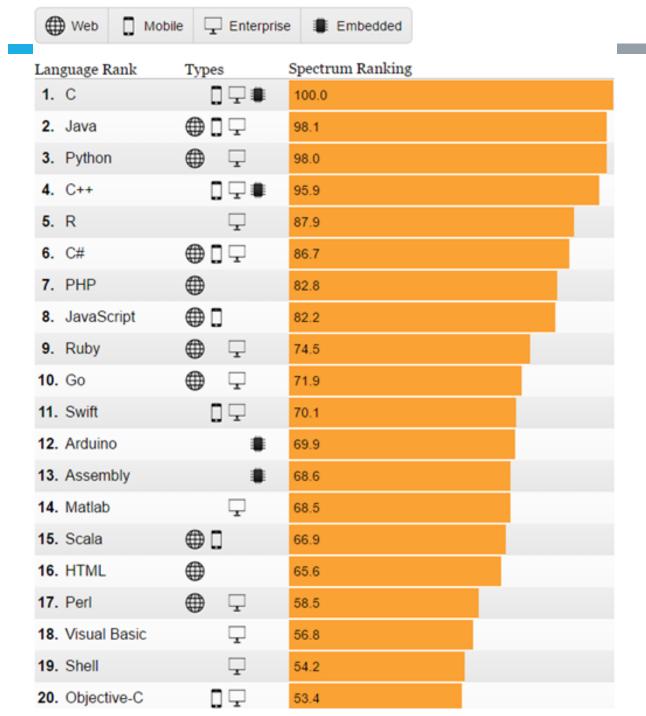

CHƯƠNG 1: NHẬP MÔN LẬP TRÌNH PYTHON

1. GIỚI THIỆU VÀ CÀI ĐẶT PYTHON

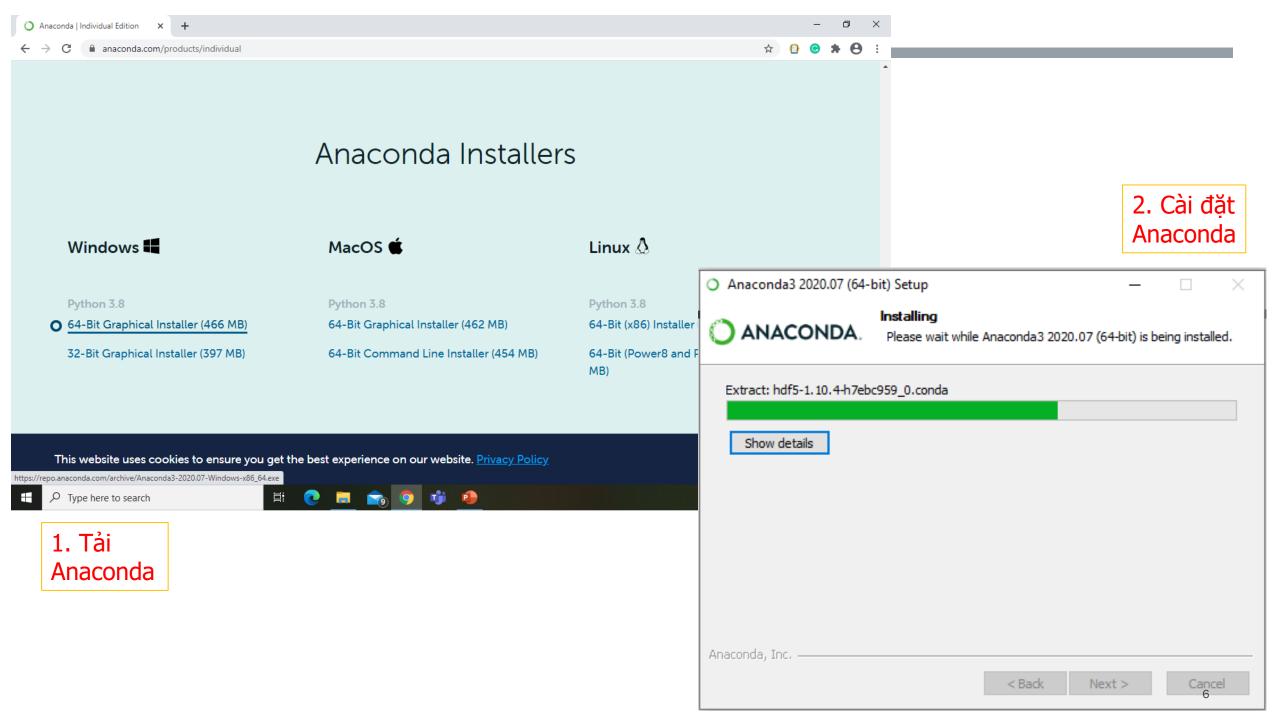
- Python là một ngôn ngữ lập trình bậc cao cho các mục đích lập trình đa năng, do Guido van Rossum tạo ra và lần đầu ra mắt vào năm 1991.
- Python được thiết kế với ưu điểm mạnh là dễ đọc, dễ học và dễ nhớ.
  Python là ngôn ngữ có hình thức rất sáng sủa, cấu trúc rõ ràng, thuận tiện cho người mới học lập trình. Cấu trúc của Python còn cho phép người sử dụng viết mã lệnh với số lần gõ phím tối thiểu.

Một số ngôn ngữ lập trình thông dụng

Cài đặt Jupyter notebook với Anaconda:

- Jupyter notebook là ứng dụng chạy trên nền web cho phép chạy interactive python.
- Anaconda là một công cụ tổng hợp đã tích hợp sẵn rất nhiều các gói phần mềm, thư viện giúp chúng ta có một môi trường để thực hiện xây dựng các ứng dụng Python. Anacoda cũng tích hợp sẵn Jupyter bên trong do đó bạn chỉ cần cài đặt Anacoda là đủ.

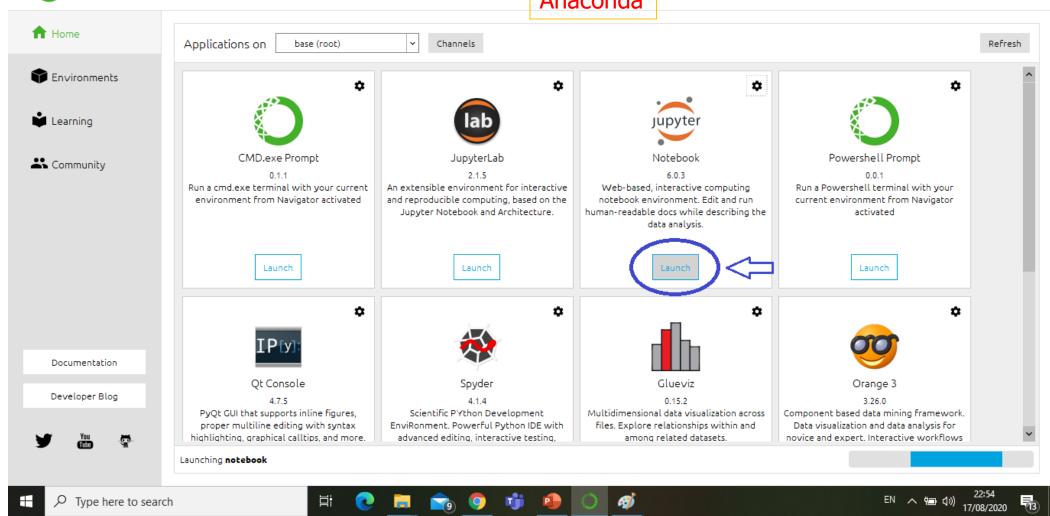
File Help

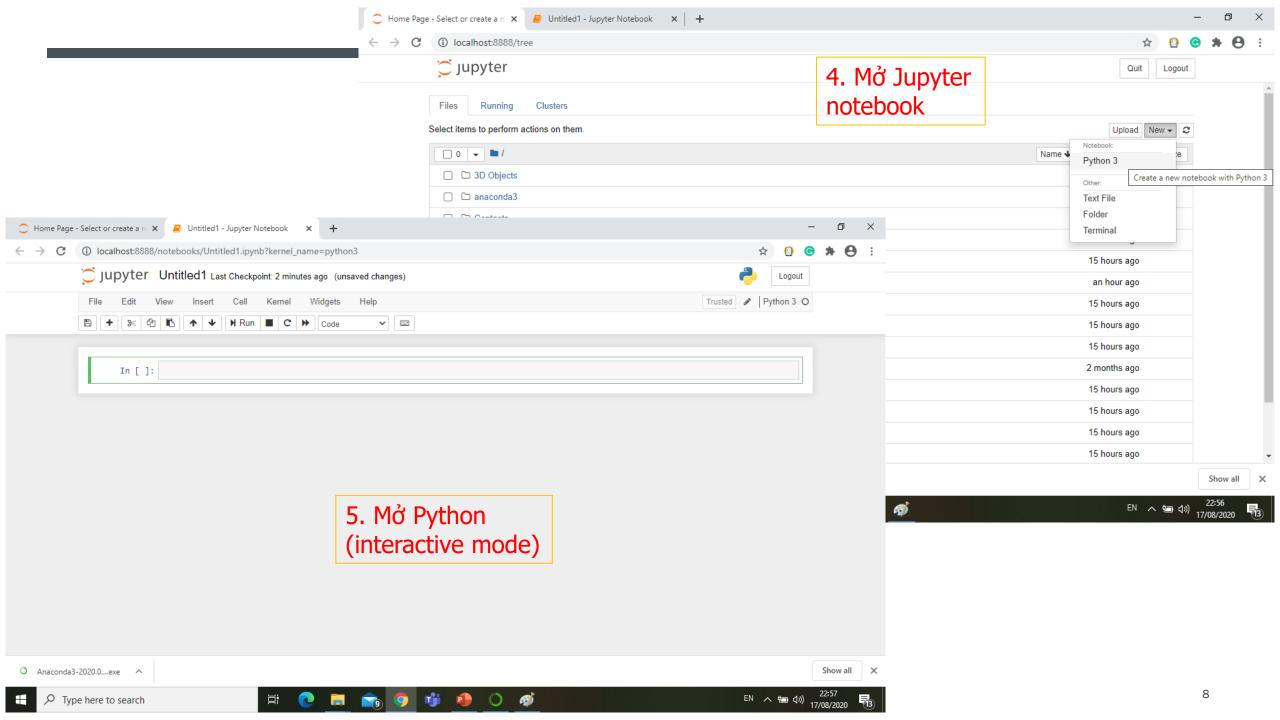

3. Mở Anaconda

Sign in to Anaconda Cloud

 $\times$

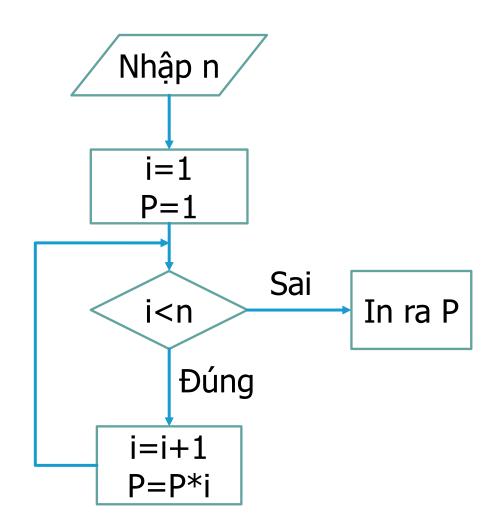

THẾ NÀO LÀ MỘT CHƯƠNG TRÌNH MÁY TÍNH?

- Khi giải quyết một bài toán bằng máy tính, người ta thường phát triển/xây dựng một thuật toán, đó là một danh sách tuần tự các lệnh để giải quyết tất cả các vấn đề của bài toán có thể nảy sinh.
- Lập trình là một quá trình thực hiện thuật toán và mã hóa nó thành kí hiệu, ngôn ngữ lập trình, để nó có thể được thực thi bởi máy tính. Không có thuật toán, không có chương trình.
- Một chương trình máy tính là một dãy các lệnh điều khiển hoạt động của máy tính.

Ví dụ: Nhập vào số tự nhiên n và tính giai thừa n!


```
n=int(input("Nhập số n="))
P=1
for i in range(n):
    i=i+1
    P=P*i
print("%d!=%d" % (n,P))

Nhập số n=3
3!=6
```

2. VÀO/RA DỮ LIỆU TỪ THIẾT BỊ CHUẨN

1. Đưa kết quả ra màn hình

Cú pháp: print (<danh sách kết quả>)

❖ Tham số: sep (mặc định sep = " ")

end (mặc định end = "\n")

2. Nhập dữ liệu từ bàn phím

Cú pháp: input()

```
print("Hello World")
print("21 + 13 =",21+13)
print("Chào mừng","đến với","Python")

Hello World
21 + 13 = 34
Chào mừng đến với Python
```

```
print("Hello","World",sep="")
print("Hello","World",sep="-")

HelloWorld
Hello-World
```

```
print(21, end = "+")
print(13, end = "=")
print(21+13)
21+13=34
```

```
x=input("Mời nhập tên của bạn:")
print("Tên được nhập là:",x)

Mời nhập tên của bạn:Nguyễn Văn A
Tên được nhập là: Nguyễn Văn A
```

Thực hành:

Hãy sử dụng câu lệnh nhập vào họ tên, năm sinh, quê quán, giới tính của mình. Sau đó in ra lời chúc cho mình tại thời điểm 5 năm tới.

3. BIẾN VÀ GÁN GIÁ TRỊ CHO BIẾN

Biến (variable): Là một đối tượng mà giá trị của nó có thể thay đổi khi thực hiện chương trình. Mỗi biến đều được đặt tên và cần một lượng ô nhớ máy tính tương ứng để lưu giá trị của nó. Trong Python, mỗi biến là một con trỏ chỉ đến ô nhớ chứa giá trị đã được gán cho biến đó.

Python không có lệnh khai báo biến mà có lệnh gán trực tiếp giá trị cho biến:

Để lấy địa chỉ ô nhớ lưu trữ giá trị của một biến, ta dùng hàm id(Tên biến).

```
print("Giá trị:", x)
print("Địa chỉ ô nhớ: ",id(x))
x="Python cơ bản"
print("Giá trị:", x)
 print("Địa chỉ ô nhớ: ",id(x))
 Giá trị: 5
 Địa chỉ ô nhớ: 140734656165792
 Giá trị: Python cơ bản
Địa chỉ ô nhớ: 2753494481584
```

Một số quy tắc đặt tên biến:

- Biến có thể chứa các kí tự chữ cái và chữ số
- * Không chứa kí tự trống "white space" và các kí tự đặc biệt khác như + , , *, / ...
- Tên biến không thể bắt đầu bằng kí tự số
- Không sử dụng từ khóa, tên hàm đã được ngôn ngữ lập trình sử dung, ví dụ như for, while, sin, ...
- Tên biến nên đặt ngắn gọn, có tính gợi nhớ

Một số cách gán rút gọn giá trị cho biến:

Cách gán thông thường	Cách gán rút gọn			
a = 2, b = 2, c = 2	a=b=c=2			
a = 1, b = 2, c = 3	a,b,c=1,2,3			
Tráo đổi giá trị a và b				
tem = a, a = b, b = tem	a,b = b,a			

4. KIỂU DỮ LIỆU SỐ

Python hỗ trợ 3 kiểu dữ liệu số:

Số nguyên: int

Ví dụ: x=2, y=5

Số thực: float

Ví dụ: x=2.0, pi=3.14

Số phức: complex

Ví dụ: x=2-5j, y=**complex**(4,7)

Để xác định kiểu dữ liệu, dùng hàm:

type(<tên biến>)

Phép toán	Kí hiệu	Ví dụ
Cộng	+	4+3=7
Trừ	ı	7-2=5
Nhân	*	4*3=12
Lũy thừa	**	2**3=8
Chia	/	7/2=3.5
Chia lấy thương	//	7//2=3
Chia lấy dư	%	7%2=1

```
x=int(input("Nhập giá trị x: "))
y=int(input("Nhập giá trị y: "))
print("Tổng %d và %d bằng" % (x,y),x+y)
type(x)
```

```
Nhập giá trị x: 4
Nhập giá trị y: 3
Tổng 4 và 3 bằng 7
int
```

```
x=2-5j
y=complex(4,7)
print(x,y,x+y,x-y,x*y)
print("Kiểu biến x: ",type(x))
print("Kiểu biến y: ",type(y))

(2-5j) (4+7j) (6+2j) (-2-12j) (43-6j)
Kiểu biến x: <class 'complex'>
Kiểu biến y: <class 'complex'>
```

- Hàm tạo số ngẫu nhiên: Python cung cấp module random cho phép sinh số ngẫu nhiên.
  - Hàm randint(a,b) tạo ngẫu nhiên 1 số nguyên thuộc [a,b].
  - Hàm uniform(a,b) tạo ngẫu nhiên 1 số thực thuộc [a,b].

```
from random import randint, uniform x=randint(0,45) y=uniform(0,1) print("Số nguyên tạo được là: ",x) print("Số thực tạo được là: ",y)

Số nguyên tạo được là: 13
Số thực tạo được là: 0.749678621271894
```

Một số hàm toán học thông dụng:

Để sử dụng các hàm toán học, ta dùng câu lệnh:

from math import *

Tên hàm	Thực hiện							
sin(x)	Tính sin của góc có số đo x (radian)							
cos(x)	Tính cosin của góc có số đo x (radian)							
tan(x)	Tính tang của góc có số đo x (radian)							
sqrt(x)	Tính căn bậc hai của x							
trunc(x)	Trả về phần nguyên của x							
pi	Trả về giá trị của số pi							
round(x,n)	Làm tròn x đến n chữ số thập phân							
abs(x)	Trả về giá trị tuyệt đối của x							
$max(a_1,a_2,,a_n)$	Trả về giá trị lớn nhất trong dãy số							
$min(a_1,a_2,,a_n)$	Trả về giá trị nhỏ nhất trong dãy số							

Một số cách viết rút gọn:

Biểu thức	Rút gọn
n=n+a	n+=a
n=n-a	n-=a
n=n*a	n*=a
n=n/a	n/=a
n=n//a	n//=a
n=n**a	n**=a

Thực hành:

Bài tập 1: Viết chương trình nhập vào hai giá trị x và y. Sau đó tính giá trị các biểu thức:

$$p_1=x+2y$$
, $p_2=x^2-2xy+y^2$, $p_3=3\sin(x)+4\sin^3(x)$,

Hiển thị các giá trị p₁, p₂, p₃ và cho biết giá trị lớn nhất trong 3 số đó.

Bài tập 2: Viết chương trình nhập a, b, c là ba cạnh của một tam giác. Sau đó tính diện tích của tam giác đó.

Gợi ý: sử dụng công thức Heron, $S = \sqrt{p(p-a)(p-b)(p-c)}$,

$$\vec{o} \ \vec{d} \ \vec{o} \ p = \frac{1}{2}(a + b + c)$$

Bài tập 3: Giả sử bạn mở một tài khoản tiết kiệm kì hạn 1 tháng tại một ngân hàng với lãi suất p mỗi năm. Lãi suất sẽ được trả/cộng vào tài khoản khi đáo hạn. Viết chương trình nhập vào số tiền gửi, lãi suất. Chương trình sẽ tính và hiển thị số tiền trong tài khoản sau 1, 2, và 3 tháng.

5. KIỂU DỮ LIỆU CHUỐI

- Chuỗi là một dãy các kí tự. Mọi kí tự nằm trong "" (ngoặc kép) và '' (ngoặc đơn) đều là chuỗi trong Python.
- Trong Python, các kí tự trong chuỗi thuộc bảng mã Unicode hoặc bảng mã ASCII. Do đó chuỗi có hỗ trợ tiếng Việt.
- Số kí tự trong chuỗi được gọi là độ dài của chuỗi.

Kí tự trong chuỗi được đánh chỉ số bắt đầu từ 0, 1, ... (từ trái qua phải) và bắt đầu từ -1, -2, ... (từ phải qua trái)

	Н	e	I		0		W	0	r	-	d
Chỉ số		1									
Cili So	-11	-10	-9	-8	-7	-6	-5	-4	-3	-2	-1

Một số thao tác với chuỗi:

- Hàm lấy độ dài: len(<biến chuỗi>)
- Truy cập đến từng kí tự trong chuỗi:

chuỗi>[chỉ số]

Ghép chuỗi:

<Chuỗi 1> + <Chuỗi 2> + ... + <Chuỗi n>

Lặp chuỗi: <bién chuỗi>*<số lần ghép> hoặc

<số lần ghép>*<biến chuỗi>

So sánh chuỗi: lần lượt so sánh các kí tự của các chuỗi từ trái qua phải. Nếu gặp một cặp kí tự không bằng nhau thì chuỗi có kí tự lớn hơn là chuỗi lớn hơn. Nếu một chuỗi là phần đầu của chuỗi kia thì chuỗi đó là nhỏ hơn.

```
str1, str2, str3="Tôi", "hoc", 'Python'
# Hiển thi 3 chuỗi
print(str1,str2,str3,sep=", ")
# Ghép chuối
str4=str1+" "+str2+" "+str3+"."
print("Chuỗi ghép: ",str4)
print("Độ dài = ",len(str4))
# Truy cập kí tự trong chuỗi
print(str4[0],str4[9],str4[8],end=" ")
print(str4[-4],str4[-3],str4[-2])
# Lăp chuỗi
str5=2*str4
print("Chuỗi lặp: ",str5)
# So sánh chuỗi.
print(str1<str2, str1<str3, str1<str4)</pre>
Tôi, học, Python
Chuỗi ghép: Tôi học Python.
Đô dài = 15
TyPhon
Chuỗi lặp: Tôi học Python. Tôi học Python.
True False True
```

Lấy chuỗi con:

 <bién chuỗi>[a:b]

cho kết quả là chuỗi gồm các kí tự từ vị trí a đến b-1.

- ❖ <bién chuỗi>[:a] = Lấy a kí tự đầu của chuỗi.
- <bién chuỗi>[a:] = Lấy các kí tự từ chỉ số a đến cuối.
- ❖ <bién chuỗi>[a:b:c] = Lấy các kí tự trong chuỗi có chỉ số a, a+c, ..., a+tc < b.</p>
- Đảo ngược chuỗi:

 chuỗi>[::-1]

Câu lệnh: **str**(<biến>) biến dữ liệu kiểu bất kì thành dữ liệu chuỗi.

L	â	p		t	r	ì	n	h		P	y	t	h	0	n
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

```
st="Lập trình Python"
print(st)
print(st[0:11])
print(st[0:11:2])
print(st[::-1])
print(st+" "+str(2020))
Lập trình Python
Lập trình P
LptihP
nohtyP hnìrt pậL
Lập trình Python 2020
```

Thực hành:

- Bài tập 4: Viết chương trình yêu cầu người dùng nhập vào lần lượt họ, đệm, và tên của mình. Chương trình sẽ in ra thông báo "Xin chào" + họ + đệm + tên người dùng được nhập. Tính và in ra độ dài họ tên người dùng.
- Bài tập 5: Viết chương trình yêu cầu người dùng nhập vào lần lượt họ, và tên của mình. Chương trình sẽ sinh ra một địa chỉ email có dạng: họ.tên.xyz@utc.edu.vn, trong đó xyz là số tự nhiên có 3 chữ số được sinh ngẫu nhiên.
- Bài tập 6: Viết chương trình nhập vào chuỗi bất kì, gồm kí tự chữ và số xen kẽ nhau. Chương trình sẽ tách chuỗi thành 2 chuỗi con, mỗi chuỗi chỉ chứa kí tự chữ hoặc số.